

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขนถ่าย การจัดวาง การผูกมัด การติดตรึง และการบรรทุก
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่กฎกระทรวงความปลอดภัยในการขนส่งวัตถุอันตรายทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งด้วยรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของที่นำไปใช้ในการขนส่งวัตถุอันตราย ต้องตรวจสอบความถูกต้องของการขนถ่าย การจัดวาง การผูกมัด การติดตรึง และการบรรทุก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อให้การขนส่งวัตถุอันตรายทางถนนของผู้ประกอบการขนส่งทั้งในประเทศและระหว่างประเทศเป็นไปด้วยความปลอดภัย และเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศด้านการขนส่งสินค้าอันตรายที่ประเทศไทยเป็นภาคี ได้แก่ กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน (ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit) กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดน (ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Inter-State Transport) และความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS Cross-Border Transport Agreement) ซึ่งสอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตรายระหว่างประเทศทางถนนของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่งสหประชาชาติ (European Agreement Concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road (ADR)) อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ (๗) ของกฎกระทรวงความปลอดภัยในการขนส่งวัตถุอันตรายทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทย” หมายถึง ข้อกำหนดตามความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตรายระหว่างประเทศทางถนนของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่งสหประชาชาติ (European Agreement Concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road (ADR)) ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๑๑

“ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง” หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประเภทการขนส่งไม่ประจำทางหรือการขนส่งส่วนบุคคล ด้วยรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของที่นำไปใช้ในการขนส่งวัตถุอันตราย ทั้งการขนส่งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

“หน่วยขนส่ง” (Transport Unit) หมายถึง รถบรรทุกหนึ่งคัน หรือรถลากจูงและรถพ่วง หรือรถกึ่งพ่วงที่ต่อพ่วงกัน

“วัตถุอันตราย” หมายถึง วัตถุอันตรายตามประเภทที่กำหนดไว้ในประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดประเภทหรือชนิดและลักษณะการบรรทุกวัตถุอันตรายที่ผู้ขับรถต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถชนิดที่ ๔

“กลุ่มการบรรจุ” (Packing Group) หมายถึง ระดับความเป็นอันตรายของวัตถุอันตรายบางประเภท แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- (๑) กลุ่มการบรรจุที่ I หมายถึง วัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายสูง
- (๒) กลุ่มการบรรจุที่ II หมายถึง วัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายปานกลาง
- (๓) กลุ่มการบรรจุที่ III หมายถึง วัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายต่ำ

“ภาชนะบรรจุ” หมายถึง ภาชนะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย ทั้งนี้ รูปแบบของภาชนะบรรจุเป็นไปตามลักษณะและสถานะของวัตถุอันตรายที่ทำการบรรจุ เช่น

(๑) “หีบห่อ” (Package) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่มีการบรรจุเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งรวมถึงบรรจุภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ไอบีซีหรือบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ และสินค้าที่บรรจุอยู่ภายในซึ่งพร้อมนำส่ง โดยให้หมายความรวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซและสิ่งของที่มีขนาด มวลหรือลักษณะ ซึ่งสามารถขนส่งโดยไม่ต้องมีการบรรจุหีบห่อหรือขนส่งโดยวางไว้บนแคร่ ในถังโปร่งหรือในอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายอื่น ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการขนส่งวัสดุแก๊สมันตรังสี วัตถุอันตรายที่ทำการขนส่งแบบเทกองหรือในแท็งก์

(๒) “บรรจุภัณฑ์” (Packaging) หมายถึง ภาชนะบรรจุหนึ่งชิ้นหรือหลายชิ้น รวมถึงส่วนประกอบหรือวัสดุที่จำเป็นสำหรับทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตราย และทำหน้าที่ด้านความปลอดภัย

(๓) “บรรจุภัณฑ์ไอบีซี” (Intermediate Bulk Container : IBC) หมายถึง บรรจุภัณฑ์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ มีลักษณะคงรูปหรือยืดหยุ่น มีความขึ้นอยู่กับกลุ่มการบรรจุและสถานะของวัตถุอันตราย ผ่านการออกแบบให้ขนถ่ายได้ด้วยอุปกรณ์ทางกล ผ่านการทดสอบความทนทานต่อความเค้นที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายและการขนส่งตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนน

(๔) “บรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่” (Large Packaging) หมายถึง บรรจุภัณฑ์ที่ประกอบด้วยบรรจุภัณฑ์ภายนอก ซึ่งมีสิ่งของหรือบรรจุภัณฑ์ภายในบรรจุอยู่ ผ่านการออกแบบให้ยกหรือเคลื่อนย้ายได้ด้วยอุปกรณ์ทางกล และมีน้ำหนักสุทธิมากกว่า ๔๐๐ กิโลกรัม หรือมีความจุมากกว่า ๔๕๐ ลิตร แต่มีปริมาตรไม่เกินกว่า ๓ ลูกบาศก์เมตร

(๕) “ภาชนะบรรจุขนาดใหญ่” (Large Container) หมายถึง ภาชนะบรรจุที่มีพื้นที่ซึ่งเมื่อวัดจากมุมนอกด้านล่างทั้งสี่มุมแล้วมีพื้นที่อย่างน้อย ๑๔ ตารางเมตร หรืออย่างน้อย ๗ ตารางเมตร หากเชื่อมต่อกับมุมนอกด้านบนทั้งสี่มุมสำหรับการยกหรือเคลื่อนย้าย ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยตู้คอนเทนเนอร์ที่ปลอดภัย ค.ศ. ๑๙๗๒ (International Convention for Safe Containers : CSC, ๑๙๗๒)

(๖) “ภาชนะบรรจุแบบเทกอง” (Bulk Container) หมายถึง ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่เป็นของแข็ง เป็นผงหรือเป็นเม็ด (อาจมีการบุหรือมีวัสดุเคลือบเพื่อป้องกันวัตถุอันตรายสัมผัสพื้นที่บรรจุ) โดยที่วัตถุอันตรายสัมผัสกับพื้นที่บรรจุโดยตรง ทั้งนี้ บรรจุภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ไอบีซี บรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ และแท็งก์ ไม่ถือเป็นภาชนะบรรจุแบบเทกอง

(๗) “แท้งก์” (Tank) หมายถึง ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่ติดตั้งอุปกรณ์ทางโครงสร้างและอุปกรณ์ใช้งานที่เกี่ยวข้อง โดยให้หมายความรวมถึงแท้งก์คอนเทนเนอร์ (Tank Container) แท้งก์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ (Portable Tank) แท้งก์ที่ยึดติดไม่ถาวร (Demountable Tank) แท้งก์ที่ติดตั้งกับตัวรถ (Fixed Tank) แท้งก์ที่เป็นเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบของรถที่ติดตั้งภาชนะบรรจุก๊าซแบบแบตเตอรี่ (Battery Vehicle) หรือภาชนะบรรจุก๊าซแบบกลุ่ม (Multiple Element Gas Container : MEGC)

(๘) “แท้งก์คอนเทนเนอร์” (Tank Container) หมายถึง แท้งก์ที่มีผนังพร้อมอุปกรณ์ทางโครงสร้างและอุปกรณ์ใช้งานที่เกี่ยวข้อง เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในการยกหรือเคลื่อนย้าย สำหรับการขนส่งก๊าซของเหลวและวัตถุอันตราย ที่มีลักษณะเป็นผงหรือเป็นเม็ด และมีความจุมากกว่า ๔๕๐ ลิตร

(๙) “แท้งก์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้” (Portable Tank) หมายถึง แท้งก์ที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ ใช้สำหรับการขนส่งในหลายรูปแบบ และหากใช้สำหรับขนส่งก๊าซจะมีความจุมากกว่า ๔๕๐ ลิตร

ข้อ ๒ ในการขนส่งวัตถุอันตราย ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องใช้หน่วยขนส่งภาชนะบรรจุ รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายที่อยู่ในสภาพดี และได้รับการตรวจสอบตามระยะเวลาที่กำหนด โดยในการตรวจสอบด้วยสายตา สภาพภายนอกและสภาพภายในต้องไม่มีจุดบกพร่องที่อาจทำให้เกิดผลต่อความปลอดภัยในระหว่างขนส่ง

ข้อ ๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งและผู้ขับรถต้องไม่ทำการขนส่งวัตถุอันตรายในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ร่วมกับวัตถุอันตรายในประเภทอื่นไปบนหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุเดียวกัน เว้นแต่เป็นการขนส่งวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในตารางในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๕ ข้อ ๗.๕.๒.๑ ของข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทย ให้สามารถทำได้

(๒) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ที่มีกลุ่มความเข้ากันได้ต่างกัน เว้นแต่เป็นการขนส่งวัตถุอันตรายตามที่กำหนดไว้ในตารางในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๕ ข้อ ๗.๕.๒.๒ ของข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทย ให้สามารถทำได้

(๓) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทย่อยที่ ๔.๑ ของแก๊สไวไฟ ที่มีความเสี่ยงรองเป็นวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ร่วมกับวัตถุอันตรายในประเภทอื่นไปบนหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุเดียวกัน

(๔) ขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทย่อยที่ ๕.๒ สารเปอร์ออกไซด์อินทรีย์ ที่มีความเสี่ยงรองเป็นวัตถุอันตรายในประเภทที่ ๑ วัตถุระเบิด ร่วมกับวัตถุอันตรายในประเภทอื่นไปบนหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจุเดียวกัน

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องไม่ทำการขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทดังต่อไปนี้ที่บรรจุอยู่ในบรรจุภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่ และบรรจุภัณฑ์ไอบีซี ร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารมนุษย์ หรืออาหารสัตว์ ไปบนหน่วยขนส่ง หรือจัดวางหรือจัดเก็บไว้ในภาชนะบรรจุ พื้นที่ขนถ่ายพื้นที่จัดเก็บชั่วคราว หรือพื้นที่เปลี่ยนรูปแบบการขนส่ง เดียวกัน ได้แก่

- (๑) ประเภทย่อยที่ ๖.๑ สารพิษ
- (๒) ประเภทย่อยที่ ๖.๒ สารติดเชื้อ
- (๓) ประเภทที่ ๙ วัตถุอันตรายเบ็ดเตล็ด เฉพาะหมายเลขสหประชาชาติ ๒๒๑๒, ๒๓๑๕, ๒๕๕๐, ๓๑๕๒ หรือ ๓๒๔๕

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้กับกรณีบรรจุก้น บรรจุก้นขนาดใหญ่ และบรรจุก้นไอบิซี ที่เคยผ่านการใช้งาน หรือถ่ายสารออก แต่ยังไม่ได้ทำความสะอาดด้วย

ข้อ ๕ ความในข้อ ๔ ไม่ใช่บังคับกับการขนส่งวัตถุอันตรายที่ได้จัดให้มีสิ่งป้องกัน หรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีแผ่นกันทึบ ความสูงต้องไม่น้อยกว่าภาชนะบรรจวัตถุอันตรายตามข้อ ๔
- (๒) มีภาชนะบรรจวัตถุอันตรายในประเภทอื่นที่ไม่ใช่วัตถุอันตรายตามข้อ ๔ คั่นระหว่างกลาง
- (๓) เว้นช่องว่างระหว่างภาชนะบรรจวัตถุอันตรายตามข้อ ๔ กับผลิตภัณฑ์ที่เป็นอาหารมนุษย์ หรืออาหารสัตว์ ให้ห่างกันไม่น้อยกว่า ๐.๘ เมตร

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องจัดให้มีอุปกรณ์ที่เหมาะสมเพื่อผูกมัด ติดตรึง ไม่ให้ภาชนะบรรจุและวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายในเคลื่อนที่บนหน่วยขนส่งได้ในระหว่างการขนส่ง โดยต้องทำการผูกมัดในลักษณะที่ไม่ทำให้ภาชนะบรรจุเสียรูปทรงหรือชำรุด และต้องมีการป้องกันไม่ให้ วัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายในเกิดการรั่วไหลในระหว่างการขนส่ง

ในกรณีที่เป็นตู้สินค้า แท็งก์คอนเทนเนอร์ แท็งก์ทึบและเคลื่อนย้ายได้ และภาชนะบรรจุก๊าซแบบกลุ่ม ต้องทำการล็อกอุปกรณ์ที่ยึดติดกับตัวรถให้มั่นคงแข็งแรงด้วย

ข้อ ๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งและผู้ขับรถต้องตรวจสอบการบรรจุทุก ก่อนทำการขนส่งวัตถุอันตราย โดยลักษณะการบรรจุต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีการวางภาชนะบรรจวัตถุอันตรายซ้อนทับกัน เว้นแต่ภาชนะบรรจุนั้นได้มีการออกแบบมาเพื่อให้วางซ้อนทับกันได้

(๒) ภาชนะบรรจวัตถุอันตรายที่วางซ้อนทับกันต้องไม่ก่อให้เกิดปฏิกิริยาที่เป็นอันตรายต่อกัน

(๓) ในระหว่างการขนถ่ายภาชนะบรรจวัตถุอันตรายขึ้นและลงจากรถ ต้องมีการป้องกันไม่ให้ ภาชนะนั้นเกิดการชำรุด เสียหาย

ข้อ ๘ ผู้ขับรถต้องทำความสะอาดหน่วยขนส่งหรือภาชนะบรรจวัตถุอันตรายทันทีเท่าที่ สามารถดำเนินการได้อย่างปลอดภัย หากพบเห็นวัตถุอันตรายรั่วไหลออกมาตกค้างอยู่บนหน่วยขนส่ง หรือภาชนะบรรจวัตถุอันตราย

ข้อ ๙ ผู้ขับรถที่ทำการขนส่งวัตถุอันตรายในประเภทย่อยที่ ๒ ก๊าซไวไฟ หรือประเภทที่ ๓ ของเหลวไวไฟที่มีจุดวาบไฟไม่เกิน ๖๐ องศาเซลเซียส หรือวัตถุอันตรายหมายเลขสหประชาชาติ ๑๓๖๐ ผงคาร์บอน กลุ่มการบรรจุที่ II ต้องป้องกันไม่ให้เกิดประกายไฟฟาสถิต โดยการต่อสายดินจากคัสซีของรถที่ติดตั้งแท่งกัติดตึงกับตัวรถ รถที่ติดตั้งแท่งกัที่ยกและเคลื่อนย้ายได้ หรือรถที่ติดตั้งแท่งกัคอนเทนเนอร์ก่อนการเติมและการขนถ่ายวัตถุอันตรายทุกครั้ง

ข้อ ๑๐ ในการขนส่งวัตถุอันตรายแบบหีบห่อ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทยในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๒ และข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๖) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๑ ในการขนส่งวัตถุอันตรายโดยใช้ภาชนะบรรจุแบบเทกอง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทยในภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๓ และข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๗) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๒ ในการขนส่งวัตถุอันตรายโดยใช้แท่งกั ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทยในภาคที่ ๔ บทที่ ๔.๒ และ ๔.๓ และภาคที่ ๗ บทที่ ๗.๔ แล้วแต่กรณี และข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๑) หรือ (๑๓) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๓ ในการขนถ่ายหรือเคลื่อนย้ายวัตถุอันตราย ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๘) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๔ ในการขนส่งวัตถุอันตรายบางประเภทหรือบางชนิด ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลและปฏิบัติตามข้อกำหนดพิเศษเพิ่มเติม (ถ้ามี) สำหรับวัตถุอันตรายที่มีหมายเลขสหประชาชาติ และมีรหัสในคอลัมน์ (๑๙) ของตารางบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง รายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องกำกับดูแลผู้ขับรถให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมดูแลรถในระหว่างทำการขนส่งวัตถุอันตราย โดยรถที่บรรทุกวัตถุอันตรายร้ายแรงในปริมาณที่แสดงไว้ในภาคที่ ๘ บทที่ ๘.๕ ข้อ S๑ (๖) และ S๑๔ ถึง S๒๔ ของข้อกำหนดการขนส่งสินค้าอันตรายทางถนนของประเทศไทย ผู้ขับรถต้องสามารถควบคุมดูแลรถในขณะจอดหรือหยุดรถได้ และต้องจอดรถในสถานที่ที่มีระบบการรักษาความปลอดภัย เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจอดรถในสถานที่ดังกล่าวได้ ผู้ขับรถต้องจอดรถในสถานที่ที่กำหนดตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่จอดรถที่มีการควบคุมดูแลโดยผู้ที่ทราบถึงลักษณะสิ่งของที่บรรทุก และสามารถติดต่อผู้ขับรถได้ทันที

(๒) ที่จอดรถสาธารณะหรือส่วนบุคคลที่รถจะไม่ได้ได้รับความเสียหายจากรถคันอื่น

(๓) ที่จอดรถที่มีพื้นที่โล่ง อยู่ห่างจากทางหลวงและที่พักอาศัย และเป็นพื้นที่ซึ่งไม่มีคนพลุกพล่าน หรือมีการชุมนุมกัน

ข้อ ๑๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สนิต พรหมวงษ์

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก